

Zintegrowany Rejestr Kwalifikacji

Formularz dla kwalifikacji - podgląd

Typ wniosku

Wniosek o włączenie kwalifikacji do ZSK

Nazwa kwalifikacji*

Projektowanie i wdrażanie zintegrowanych systemów zapobiegających przemocy szkolnej, wykluczaniu i prześladowaniu rówieśniczemu na poziomie szkoły lub zespołu szkół

Skrót nazwy

Rodzaj kwalifikacji*

kwalifikacja cząstkowa

Proponowany poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji*

6

Krótką charakterystyką kwalifikacji, obejmującą informacje o działaniach lub zadaniach, które potrafi wykonywać osoba posiadająca tę kwalifikację oraz orientacyjny koszt uzyskania dokumentu potwierdzającego otrzymanie danej kwalifikacji*

Osoba posiadająca kwalifikację „Projektowanie i wdrażanie zintegrowanych systemów zapobiegających przemocy szkolnej, wykluczaniu i prześladowaniu rówieśniczemu na poziomie szkoły lub zespołu szkół” samodzielnie planuje i realizuje systemowe rozwiązania, mające na celu długoterminowe zapobieganie występowaniu przemocy szkolnej, wykluczaniu i prześladowaniu rówieśniczemu. Korzysta z rozległej wiedzy dotyczącej dynamiki grupy rówieśniczej, zagadnień na temat powodów występowania i wymiarów przemocy oraz prześladowania rówieśniczego, a także wiedzy na temat efektywnych sposobów jej zapobiegania. Osoby posiadające kwalifikację „Projektowanie i wdrażanie zintegrowanych systemów zapobiegających przemocy szkolnej, wykluczaniu i prześladowaniu rówieśniczemu na poziomie szkoły lub zespołu szkół” mogą znaleźć zatrudnienie na różnych szczeblach systemu oświaty i podejmować zadania związane z przygotowaniem i wdrażaniem programów wychowawczych i profilaktycznych w obszarze przemocy i bezpieczeństwa w szkole. Potwierdzenie posiadania kwalifikacji może być istotnym elementem rozwoju kariery zawodowej nauczycieli-wychowawców i dyrektorów szkół. Orientacyjny koszt uzyskania kwalifikacji 1650 złotych.

Orientacyjny nakład pracy potrzebny do uzyskania kwalifikacji [godz.]*

260

Grupy osób, które mogą być zainteresowane uzyskaniem kwalifikacji*

Uzyskaniem kwalifikacji „Projektowanie i wdrażanie zintegrowanych systemów zapobiegających

przemocy szkolnej, wykluczaniu i prześladowaniu rówieśniczemu na poziomie szkoły lub zespołu szkół” mogą być szczególnie zainteresowani dyrektorzy szkół, pedagodzy i psychologowie szkolni, doradcy metodyczni, pracownicy wojewódzkich ośrodków metodycznych, pracownicy kuratoriów.

Wymagane kwalifikacje poprzedzające

Opis

Kwalifikacja pełna z minimum 6 poziomem PRK

Lista

W razie potrzeby warunki, jakie musi spełniać osoba przystępująca do walidacji*

Kwalifikacja pełna z minimum 6 poziomem PRK Kwalifikacje pedagogiczne niezbędne do pracy w systemie oświaty (przygotowanie pedagogiczne w rozumieniu rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 1 sierpnia 2017 r. w sprawie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczycieli (Dz.U. z 2017 r., poz. 1575).

Zapotrzebowanie na kwalifikację*

Zjawiska przemocy szkolnej, dręczenia, wykluczania i izolowania dotyczą - w zależności od źródła - różnej liczby uczniów szkół podstawowych i ponadpodstawowych (Komendant-Brodowska, 2014). W badaniach HSBC 2009/2010 za ofiary dręczenia uznano wśród 11-latków: 14% uczniów (10% dziewcząt i 17% chłopców); wśród 13-latków: 11% uczniów (8% dziewcząt i 14% chłopców); wśród 15-latków: 7% uczniów (5% dziewcząt i 8% chłopców) (Mazur i Małkowska-Szcutnik, 2010). Badania prowadzone w szkołach podstawowych w latach 2001-2006 ujawniły 15,5-29,8% odrzuconych uczniów (Deptuła, 2006), a w 2009 r. już 21,3% (Deptuła, 2013). W warszawskich gimnazjach publicznych 38% uczniów klasy pierwszej, 36% drugiej i 33% trzeciej doświadczyło przemocy fizycznej i psychicznej. W szkołach niepublicznych odpowiednio: 32%, 27% i 26% (Ostaszewski, Rusecka-Krawczyk i Wójcik, 2011). W badaniach i analizach można zauważyć różnice w postrzeganiu przemocy rówieśniczej przez uczniów i personel szkoły. Widać wyraźnie, iż nauczyciele, pedagodzy i dyrektorzy rozpoznają ewidentne przypadki przemocy, czyli przemoc fizyczną (pobicie, bójki, szturchanie etc.) i werbalną (przezywanie, dogadywanie, publiczne poniżanie etc.), wskazując na częste występowanie zachowań tego typu (Przewłocka, 2015; Wójcik et.al 2016). Uczniowie także deklarują, że są to najczęściej występujące rodzaje zachowań przemocowych. Wyrażna rozbieżność pojawia się wówczas, gdy badane jest postrzeganie innych, mniej oczywistych rodzajów przemocy. Aż 72% badanych nauczycieli nie potrafiło określić stopnia występowania agresji relacyjnej (wykluczania, ignorowania, pomijania w rozmowie, plotkowania, obgadywania etc.), seksualnej (komentarze dotyczące ciała, poklepywanie, dotykanie etc.) oraz cyberprzemocy (poniżanie i wykluczanie na forach internetowych, przesłanie obraźliwych zdjęć, kradzież tożsamości). Natomiast uczniowie zauważają, że w szkołach ma miejsce agresja relacyjna oraz wykluczanie i poniżanie w Internecie, głównie na Facebooku, gdzie według uczniów istnieje dużo sposobów okazywania niechęci i pogardy (Wójcik i in., 2015). Najprawdopodobniej więc pracownicy szkoły nie wiedzą o tego rodzaju zachowaniach lub nie interpretują ich w kategoriach prześladowania (Bauman i Del Rio, 2006). Sami uczniowie określają agresję relacyjną jako zachowania subtelne i przemoc w „białych rękawiczkach” lub „techniki szpilkowe”, mniej widoczne i trudne do jednoznacznego zdefiniowania, ale bardzo szkodliwe i krzywdzące dla ofiar (Craig, Pepler i Atlas, 2000; Wójcik i in., 2015). Istotnym aspektem wyjaśniającym przytoczoną rozbieżność może być niska wartość wskaźnika dla relacji nauczyciel - uczeń. W badaniu PISA (OECD, 2013 za Przewłocka, 2015)

wartość wskaźnika sytuuje Polskę na ostatnim miejscu wśród 29 badanych krajów. W porównaniu z pozostałymi badanymi krajami polscy uczniowie najgorzej określili nie tylko relacje z nauczycielami, ale także ich zainteresowanie samopoczuciem i sprawami uczniów, sprawiedliwość traktowania i gotowość do pomocy. Kolejnym bardzo istotnym problemem widocznym w badaniach jest brak zaufania uczniów do pracowników szkoły i nieinformowanie ich o sytuacjach prześladowania w klasie lub szkole. Przeprowadzone na ten temat badania wskazują na kilka możliwych przyczyn. Jedną z nich jest obawa przed nasileniem zachowań prześladowczych, zemstą agresorów i niechęcią pozostałych uczniów. Uczniowie odczuwają pogardę lub współczucie wobec osób informujących o tym, że są dręczone (Rigby, 2012). Wymieniając cechy i sytuację narażające na wykluczenie i prześladowanie, uczniowie są zgodni co do tego, że konfidenci są tępieni i niedopuszczani do spraw klasowych (Rigby, 2012; Wójcik i in., 2015a; Wójcik i Kozak, 2015). Ponadto, jak wyraźnie wynika z badań Tłuściak-Deliowskiej (2013), tylko co piąty uczeń deklarował, że w sytuacji przemocy poprosiłby o pomoc nauczyciela, w innych przypadkach uczniowie radzą sobie sami. Z najnowszych badań nad retrospektywnym spojrzeniem na przemoc rówieśniczą studentów kierunków pedagogicznych (Tłuściak-Deliowska, 2016) ponownie wyłania się obraz nauczycieli nieinterweniujących, mimo że mieli oni świadomość występowania problemu. Badani opisywali reakcje dorosłych jako niesystematyczne i przypadkowe, wyrażając swój żal i zawód w stosunku do nauczycieli i pedagogów. Badając opinie nauczycieli i pedagogów (Wójcik et. al. 2016) o sposobach zapobiegania przemocy, należy zauważyć, że wprawdzie ponad połowa badanych nauczycieli opisała wieloaspektowe działania zorientowane na rozwiązanie konkretnego problemu, takie, jak rozmowy, mediację, lekcje wychowawcze i kierowanie do poradni, ale tylko siedmioro opisało systemowe i kompleksowe działania, w tym pracę zarówno z agresorem, ofiarą jak i świadkami przemocy oraz zaangażowanie wszystkich zainteresowanych stron. Aż jedna czwarta badanych wskazała tylko na zastosowanie kar jako sposobu interwencji, w tym obniżanie oceny z zachowania, wpisywanie uwag i ujemnych punktów, a także rozmowy dyscyplinujące. Efektywność zintegrowanych programów antyprzemocowych w szkole, w zależności od warunków i sytuacji bazujących na konsekwentnym budowaniu wspierającego klimatu szkoły. Badania dotyczące zapobiegania przemocy rówieśniczej wskazują na sześć głównych sposobów działania: 1) punitywne i dyscyplinujące, 2) wzmacniający ofiarę, 3) mediacyjny, 4) odbudowujący, 5) wspierający grupę, 6) przyjmujący wspólną odpowiedzialność (Rigby, 2011). Stwierdzono, że nauczyciele mają tendencję do stosowania jednego rodzaju interwencji, mianowicie tradycyjnego modelu punitywno-dyscyplinującego i w wielu przypadkach nie mają świadomości istnienia innych, znacznie bardziej efektywnych metod. Może to być związane z podejściem preferowanym bądź narzuconym przez system szkolny, co zawęża działania podejmowane przez nauczycieli. Najefektywniejsze programy prewencyjne związane są z działaniami w całej społeczności szkolnej, wspierającymi grupę i podtrzymującymi wspólną odpowiedzialność. Widać to także w analizach IBE (Przewłocka, 2015) dotyczących klimatu szkoły i jego znaczenie dla funkcjonowania uczniów. Badacze koncentrują się przede wszystkim na kilkunastu wymiarach (np. rozumienie i sprawiedliwość zasad, relacje społeczne, bezpieczeństwo, głos uczniów i ich zaangażowanie) postrzeganej przez uczniów i nauczycieli rzeczywistości, które mogą mieć wpływ na rozwój uczniów, a jednocześnie są stosunkowo stabilne w czasie. Należy zwrócić uwagę, że najefektywniejsze programy budowania wspierającego klimatu szkoły opierają się na: zaangażowaniu uczniów, włączeniu rodziców i wszystkich pracowników szkoły (w tym personelu szatni, stołówek: osób dbających o czystość, pracujących na portierni i sekretariacie szkoły). Najbardziej znanym przykładem takiego programu, który przez lata przyniósł znaczący spadek przemocy rówieśniczej w Finlandii, jest projekt KIVA obejmujący wszechstronne, komplementarne działania podzielone na dwa zakresy: „działania dopasowane” dotyczące interwencji w poszczególnych przypadkach przemocy oraz „działania uniwersalne” dotyczące włączania uczniów w tworzenie bezpiecznej szkoły, programowych działań prospołecznych, prowadzenia

integracyjnych lekcji i spotkań, wpływania na grupę rówieśniczą w taki sposób, by sama zapobiegała zachowaniom prześladowczym. Kolejnym przykładem bardzo skutecznego programu jest OBPP (The Olweus Bullying Prevention Program), który zawiera cztery komplementarne komponenty na poziomie klasy, szkoły, indywidualnym i społecznościowym. W Polsce znanych jest kilka przykładów zintegrowanych programów, np. w Anglojęzycznej Szkole Podstawowej Oxford Primary School w Bielsku-Białej, gdzie w ramach polityki zapobiegania przemocy i nękania w szkole prowadzone są spójne działania włączające całą społeczność szkolną, a efektem jest pozytywna ocena klimatu szkoły, w tym bezpieczeństwa przez uczniów i rodziców. Efektywnym sposobem angażowania całej społeczności szkoły jest zastosowanie modelu badań partycypacyjnych, który oferuje metodę i podejście szczególnie ważne z punktu widzenia krytycznego stadium życia młodych ludzi. Pozwala on na zgłębienie istotnych aspektów życia młodzieży, dzięki ich własnym opiniom oraz podważenie obrazu wykreowanego przez dorosłych (Flutter, Rudduck 2004). Wykorzystanie metody badań partycypacyjnych wydaje się szczególnie istotne w tych aspektach życia młodych ludzi, do których dorośli nie zawsze mają dostęp. Relacje panujące w grupie rówieśniczej, przyjaźnie, konflikty czy rywalizacja stanowią jeden z najważniejszych czynników stanowiących o dobrostanie i komforcie życia uczniów. Patrząc na dynamikę nastoletnich grup rówieśniczych, nie można oprzeć się wrażeniu, że tylko sami uczniowie wiedzą, co dzieje się wewnątrz grupy. By zbudować wspierający i zgrany zespół klasowy, potrzebują jednak pomocy nauczycieli i wychowawców. Aby ci wiedzieli, jak pomóc, powinni jak najlepiej znać sytuację z punktu widzenia samych zainteresowanych – uczniów. Badania partycypacyjne wydają się więc idealnym rozwiązaniem (Bradbury-Huang 2010; Kane, Chimwayange 2014; Wójcik, Mondry, 2017). W Śląskich szkołach przeprowadzono projekt INKLA, w którym młodzież sama badała relacje rówieśnicze i projektowała działania interwencyjne. Wyniki projektu pokazały, że projekty partycypacyjne z udziałem młodzieży mogą być efektywną formą projektowania programów antyprzemocowych. Mogą się także przyczynić do zmiany procesów decyzyjnych w szkole (Wójcik, Mondry, 2017; Wójcik, 2018). Wskazuje na to także ewaluacja programu „Blżej” zaprojektowanego dla klas gimnazjalnych (Wójcik, Hełka, 2018). Niniejsza kwalifikacja stanowi odpowiedź na zarysowane powyżej problemy i potrzeby. Wprowadzenie kwalifikacji do ZSK pozwoli na dalszą profesjonalizację działań i lepsze przygotowanie osób odpowiedzialnych za bezpieczeństwo w szkole. Osoby odpowiedzialne za programy wychowawcze w szkole, w szczególności dyrektorzy szkół, będą mogły w sposób profesjonalny i przy wsparciu Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji potwierdzać swoje umiejętności oraz efektywniej zatrudniać inne osoby odpowiedzialne za ten obszar działań szkoły. Wprowadzenie kwalifikacji do ZSK pozwoli też na szersze upowszechnienie promowanych w niej rozwiązań, co powinno się przyczynić do większej skuteczności działań podejmowanych przez szkoły zakresie przemocy i bezpieczeństwa. Bibliografia: Bauman, S., Del Rio, A. (2006). Preservice teachers' responses to bullying scenarios: Comparing physical, verbal, and relational bullying. *Journal of Educational Psychology*, 98, 1, 219-231. Craig, W.M., Pepler, D., Atlas, R. (2000). Observations of bullying in the playground and in the classroom. *School Psychology International*, 21, 1, 22-36 Deptuła, M. (2006). Zmiany w zakresie kompetencji społecznej zachodzące u uczniów starszych klas szkoły podstawowej. W: M. Deptuła (red.), *Diagnostyka i profilaktyka w teorii i praktyce pedagogicznej* (s. 189-207). Bydgoszcz: Wydawnictwo Akademii Bydgoskiej im. Kazimierza Wielkiego. Deptuła, M. (2013). *Odrzucenie rówieśnicze. Profilaktyka i terapia*. Warszawa: PWN. HBSC World Health Organization (2011). *Healthy policy or children and adolescents*, no. 6. Pobrano z

Komendant-Brodowska, A. (2014). Świadkowie przemocy na strukturalnym polu minowym. Analiza zależności między strukturą grupy a zakresem reakcji na agresję. *Decyzje*, (22), 117-146.

Mazur, J. i Małkowska, A., (2003). Sprawcy i ofiary przemocy wśród uczniów w Polsce. *Medycyna Wieków Rozwojowego*, 7(1), 121-283.

Mazur, J. i Kołoto, H. (2006). Związek między przemocą rówieśniczą w szkole a samopoczuciem psychicznym uczniów gimnazjum. *Dziecko krzywdzone*, 5(1), 80-92.

Mazur, J., & Małkowska-Szkutnik, A. (2011). Wyniki badań HBSC 2010: raport techniczny. Ostaszewski, K., Rusecka-Krawczyk, A. i Wójcik, M. (2011). Czynniki chroniące i czynniki ryzyka związane z zachowaniami problemowymi warszawskich gimnazjalistów klasy I-III (s. 50-51). Zakład Psychologii i Profilaktyki Zdrowia Psychicznego „Pro-M”. Rigby, K. (2011). What can schools do about cases of bullying? *Pastoral Care in Education*, 29, 4, 273- 285

Przewłocka, J. (2015). Bezpieczeństwo uczniów i klimat społeczny w polskich szkołach: raport z badania. Instytut Badań Edukacyjnych.

Rigby, K. (2012). *Bullying interventions in schools: Six basic approaches*. West Sussex: The Wiley- Blackwell Publishing Ltd.

Tłuściak-Deliowska, A. (2013). Deklaracja postaw wobec przemocy rówieśniczej wśród gimnazjalistów. *Psychologia Rozwojowa*, 18, 3, 75-86

Tłuściak-Deliowska, A. (2016). Retrospektywne spojrzenie na przemoc rówieśniczą w szkole. *Kultura i Edukacja*, 3. Wójcik, M., Hełka, A., Kozak, B., Błońska, M., Garbaciuk, A., & Małczak, M. (2015a). Zapobieganie wykluczeniu rówieśniczemu w gimnazjum. *Edukacja*, 3(134).

Wójcik, M., & Kozak, B. (2015a). Bullying and exclusion from dominant peer group in Polish middle schools. *Polish Psychological Bulletin*, 46. doi:10.1515/ppb-2015-0001

Wójcik, M., Hełka, A., Kozak, B., Wośko, A., & Błońska, M. (2016). Postrzeganie przez nauczycieli problemu przemocy rówieśniczej i jej przeciwdziałania w środowisku szkolnym. *Czasopismo Psychologiczne - Psychological Journal*, 22(2).

Wójcik, M., & Mondry, M. (2017). Student action research: Preventing bullying in secondary school— Inkla project. *Action Research*, doi:1476750317730652.

Wójcik, M., & Hełka, A. M. (2018). Meeting the needs of young adolescents: ABBL anti-bullying program during middle school transition. *Psychological Reports*, doi:0033294118768671.

Wójcik, M. (2018). The parallel culture of bullying in polish secondary schools: A grounded theory study. *Journal of Adolescence*, 69, 72-79.

Odniesienie do kwalifikacji o zbliżonym charakterze oraz wskazanie kwalifikacji ujętych w ZRK zawierających wspólne zestawy efektów uczenia się*

Brak kwalifikacji o zbliżonym charakterze

Typowe możliwości wykorzystania kwalifikacji*

Uzyskanie kwalifikacji wzmocni pozycję zawodową osób pracujących w szkole i mających wpływ na działania dotyczące wdrażania ogólnoszkolnych programów, poszerzając ich zakres działań i pomagając w konsolidacji i ustrukturyzowaniu działań prowadzonych do tej pory. Potwierdzenie kwalifikacji „Projektowanie i wdrażanie zintegrowanych systemów zapobiegających przemocy szkolnej, wykluczaniu i prześladowaniu rówieśniczemu na poziomie szkoły lub zespołu szkół” może być istotnym elementem rozwoju kariery zawodowej osób planujących i przygotowujących się do objęcia stanowiska dyrektora szkoły lub już pełniących tę funkcję.

Wymagania dotyczące walidacji i podmiotów przeprowadzających walidację*

1. Etap weryfikacji. 1.1 Metody: Zestawy efektów uczenia się są sprawdzane za pomocą następujących metod: 1. Test teoretyczny (walidacja umiejętności „Posługuje się wiedzą dotyczącą badań partycypacyjnych” z zestawu efektów uczenia się 01 oraz całego zestawu efektów uczenia się 02); 2. Analiza dowodów i deklaracji w postaci analizy raportu z przeprowadzonych badań partycypacyjnych oraz przygotowania, wdrożenia i ewaluacji programu prewencji przemocy (walidacja umiejętności „Prowadzi badanie partycypacyjne” z zestawu efektów uczenia się 01 oraz całego zestawu efektów uczenia się 03); 3. Prezentacja

multimedialna dotycząca opracowanego raportu (walidacja umiejętności „Prowadzi badanie partycypacyjne” z zestawu efektów uczenia się 01); 4. Wywiad swobodny – rozmowa z członkami komisji (walidacja umiejętności z efektów uczenia się 01,02,03); 1.2 Zasoby kadrowe: Proces walidacji odbywa się przed komisją egzaminacyjną składającą się z 3 członków. Wszyscy członkowie komisji muszą posiadać minimum wykształcenie wyższe (magisterskie) i minimum 3-letnie praktyczne doświadczenie w pracy z dziećmi lub z młodzieżą w instytucjach edukacyjnych (np. nauczyciel, dyrektor szkoły, psycholog lub pedagog szkolny, metodyk). Ponadto: przynajmniej jeden członek komisji musi posiadać co najmniej dwuletnie doświadczenie w zakresie kierowania placówką oświatową oraz przynajmniej jeden członek komisji musi posiadać stopień naukowy doktora (w dyscyplinie: psychologia, pedagogika) i udokumentowane doświadczenie w pracy naukowej w zakresie problematyki przemocy rówieśniczej. 1.3 Sposób organizacji walidacji oraz warunki organizacyjne i materialne: Instytucja Certyfikująca musi zapewnić salę z dostępem do komputera, projektora/rzutnika oraz ekranu (do przeprowadzenia prezentacji multimedialnej). 2. Etapy identyfikowania i dokumentowania. Instytucja Certyfikująca musi zapewnić kandydatom dostęp do doradcy walidacyjnego. Osoba pełniąca funkcję doradcy walidacyjnego powinna posługiwać się wiedzą dotyczącą: (1) profilaktyki i zapobiegania przemocy szkolnej i rówieśniczej, (2) metod walidacji dla danej kwalifikacji, (3) systemu kwalifikacji zawodowych w Polsce, (4) organizacji i funkcjonowania systemu edukacji w Polsce.

Propozycja odniesienia do poziomu sektorowych ram kwalifikacji (o ile dotyczy)

Nie dotyczy

Syntetyczna charakterystyka efektów uczenia się*

Osoba posiadająca kwalifikację „Projektowanie i wdrażanie zintegrowanych systemów zapobiegających przemocy szkolnej, wykluczaniu i prześladowaniu rówieśniczemu na poziomie szkoły lub zespołu szkół” samodzielnie planuje i realizuje systemowe rozwiązania, mające na celu długoterminowe zapobieganie występowaniu przemocy szkolnej, wykluczaniu i prześladowaniu rówieśniczemu. Podejmuje czynności, mające na celu analizę układów interpersonalnych w szkole, norm zachowań rówieśniczych oraz klimatu szkoły postrzeganego przez uczniów. Czynnie włącza społeczność uczniów, nauczycieli i rodziców w projektowanie systemów prewencyjnych. Powyższe działania realizuje, również działając w paradygmacie badań partycypacyjnych. Podejmowane czynności wykonuje z wykorzystaniem specjalistycznej wiedzy dotyczącej dynamiki grupy rówieśniczej, przyczyn i wymiarów przemocy oraz prześladowania rówieśniczego, a także efektywnych sposobów zapobiegania tym zjawiskom. Doskonali i rozwija swoje kompetencje w oparciu o najnowsze wyniki badań i rekomendowane metody zapobiegania przemocy. Osoba posiadająca kwalifikację jest przygotowana do samodzielnej pracy, a także jako członek szerszych zespołów pedagogicznych. Może inicjować zmiany i innowacje w istniejących już programach szkolnych, a także przeprowadzać ewaluacje i dostosowywać programy do jej wyników. Wdraża działania prewencyjne wpływające na poprawę klimatu szkoły.

Zestawy efektów uczenia się

Numer zestawu w kwalifikacji*

1

Nazwa zestawu*

Projektowanie i prowadzenie badań partycypacyjnych w społeczności szkolnej

Poziom PRK*

6

Orientacyjny nakład pracy [godz.]*

70

Rodzaj zestawu

obowiązkowy

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia*

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

Efekt uczenia się

A. Posługuje się wiedzą dotyczącą badań partycypacyjnych

Kryteria weryfikacji*

● Omawia podstawowe zasady prowadzenia badań partycypacyjnych w społeczności szkolnej; ● Omawia zasady prowadzenia obserwacji w szkole; ● Omawia metody i narzędzia stosowane podczas badań partycypacyjnych, np. Photovoice; ● Omawia założenia prowadzenia konsultacji z uczniami; ● Omawia zasady i założenia budowania uczniowskich zespołów partycypacyjnych.

Efekt uczenia się

B. Prowadzi badanie partycypacyjne

Kryteria weryfikacji*

● Zbiera i opracowuje informacje dotyczące sytuacji w społeczności szkolnej, w zakresie relacji interpersonalnych (np. przemocy rówieśniczej); ● Przygotowuje plan badań z uwzględnieniem zastosowanych narzędzi partycypacyjnych (np. debata, burza mózgów); ● Prowadzi działania z uczniami, uwzględniając zasady budowania wspierającej społeczności oraz dawania poczucia mocy (empowerment psychologiczny i grupowy); ● Wraz z uczniami opracowuje rozwiązania dotyczące zdiagnozowanej sytuacji (problemu); ● Prezentuje opracowany samodzielnie raport z badań partycypacyjnych; ● Analizuje trudności związane z partycypacyjnym podejściem do rozwiązywania problemów w szkole.

Numer zestawu w kwalifikacji*

2

Nazwa zestawu*

Posługiwanie się wiedzą dotyczącą przemocy rówieśniczej oraz ogólnoszkolnych programów jej zapobiegających

Poziom PRK*

5

Orientacyjny nakład pracy [godz.]*

60

Rodzaj zestawu

obowiązkowy

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia*

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

Efekt uczenia się

A. Posługuje się wiedzą dotyczącą przemocy rówieśniczej

Kryteria weryfikacji*

● Przedstawia typologię zachowań przemocowych, podając konkretne przykłady i wskazując na zakres ich występowania w poszczególnych grupach wiekowych; ● Wymienia przejawy przemocy rówieśniczej; ● Omawia aspekty kultury przemocowej w grupach rówieśniczych; ● Wskazuje na potencjalne zagrożenia związane z przemocą w Internecie, uwzględniając cyberprześladowanie; ● Podaje symptomy mogące wskazywać, iż uczeń jest ofiarą przemocy w szkole i Internecie; ● Omawia konsekwencje występowania zachowań przemocowych dla jednostek i całego zespołu klasowego; ● Omawia rolę wspierającego zespołu klasowego oraz rolę wychowawcy klasy.

Efekt uczenia się

B. Posługuje się wiedzą dotyczącą ogólnoszkolnych programów zapobiegających przemocy rówieśniczej

Kryteria weryfikacji*

● Wyjaśnia pojęcie klimatu szkoły; ● Omawia wymiary klimatu szkoły; ● Omawia działania kadry pedagogicznej budujące pozytywny klimat szkoły; ● Omawia modele, techniki i programy budowania pozytywnego klimatu szkoły, z określeniem specyficznych warunków ich zastosowania; ● Analizuje znaczenie i przewidywany efekt poszczególnych działań w wybranych programach.

Numer zestawu w kwalifikacji*

3

Nazwa zestawu*

Projektowanie i wdrażanie działań zapobiegających występowaniu przemocy w szkole lub w zespole szkół

Poziom PRK*

6

Orientacyjny nakład pracy [godz.]*

130

Rodzaj zestawu

obowiązkowy

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia*

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

Efekt uczenia się

A. Projektuje kompleksowe działania mające na celu prewencję występowania przemocy szkolnej, wykluczania i prześladowania rówieśniczego w szkole lub w zespole szkół

Kryteria weryfikacji*

● Na podstawie przeprowadzonych badań partycypacyjnych oraz innych dostępnych informacji (np. ewaluacja wewnętrzna szkoły) przygotowuje program prewencji przemocy, zawierający m.in. : • odniesienia do wymiarów „klimatu szkoły” wpływających zarówno na rozwój poznawczy, jak i na pozytywne relacje interpersonalne; • zestawy kompleksowych działań oraz instrukcji dla szkoły, poszczególnych klas, pedagoga szkolnego, wytyczne dla wychowawców dot. rozmów z rodzicami etc.; • zestawy zajęć i działań dla uczniów (np. kluby uczniowskie, zajęcia pozalekcyjne, wycieczki integracyjne).

Efekt uczenia się

B. Wdraża opracowany program prewencji przemocy w szkole lub w zespole szkół

Kryteria weryfikacji*

● Wdraża zestawy instrukcji działań dla personelu szkoły (nauczycieli, wychowawców klas, pedagoga szkolnego, itd.), wpływające na poprawę klimatu szkoły; ● Wdraża zestawy zajęć i działań dla uczniów (np. konspekty zajęć wychowawczych).

Efekt uczenia się

C. Ewaluuje program prewencji przemocy w szkole lub w zespole szkół

Kryteria weryfikacji*

● Prowadzi z uczniami warsztat partycypacyjny dotyczący wdrożonych w szkole działań prewencyjnych i ich rezultatów; ● Zbiera i analizuje dane dotyczące realizacji programu przez społeczność szkoły (np. działania podjęte przez uczniów, wdrożone przez pracowników szkoły rozwiązania antyprzemocowe); ● Identyfikuje problemy związane z wdrażaniem poszczególnych działań i proponuje ich zmianę/dostosowanie; ● Omawia prepozycje działań podtrzymujących i monitorujących wprowadzany program prewencji.

Informacje o instytucjach uprawnionych do nadawania kwalifikacji

Wnioskodawca*

SWPS Uniwersytet Humanistycznospołeczny

Minister właściwy*

Ministerstwo Edukacji Narodowej

Okres ważności dokumentu potwierdzającego nadanie kwalifikacji i warunki przedłużenia jego ważności*

Bezterminowo

Nazwa dokumentu potwierdzającego nadanie kwalifikacji*

Certyfikat

Uprawnienia związane z posiadaniem kwalifikacji*

Nie dotyczy

Kod dziedziny kształcenia*

31 - Nauki społeczne

Kod PKD*

Kod	Nazwa
85.6	Działalność wspomagająca edukację

Status

Dokumenty

#	Tytuł dokumentu
1	Informacje dodatkowe o kwalifikacjach z zakresu zapobiegania przemocy rówieśniczej
2	Potwierdzenie dokonania opłaty.
3	Statut Uczelni (SWPS Uniwersytet Humanistycznospołeczny).
4	Wniosek "Projektowanie i wdrażanie zintegrowanych systemów zapobiegających przemocy szkolnej, wykluczaniu i prześladowaniu rówieśniczemu na poziomie szkoły lub zespołu szkół" w sformatowanej wersji pdf.
5	ZRK_FKU_Projektowanie i wdrażanie zintegrowanych systemów zapobiegających przemocy szkolnej, wykluczaniu i prześladowaniu rówieśniczemu na poziomie szkoły lub zespołu szkół

Oświadczam, że dane zawarte we wniosku o włączenie kwalifikacji rynkowej do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji są zgodne z prawdą. Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.*

Dane o podmiocie, który złożył wniosek

SWPS Uniwersytet Humanistycznospołeczny
Siedziba i adres: Chodakowska 19/31, 03-815 Warszawa
NIP: 1180197245
REGON: 011947981
Reprezentacja: Rektor: prof. dr hab. Roman Cieślak, Pełnomocnictwo: Krzysztof Rzeńca

Adres elektroniczny osoby wnoszącej wniosek: krzenca@swps.edu.pl